

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீராமாய

74. நற்றூ யோங்கல்

(ஆசிரியவிருத்தம்)

*திருத்தாண்டகப் பண் (ஹரிகாம்போதி)

திருச்சிற்றம்பலம்

---

*முன்ன மவனுடைய நாமங் கேட்டாள் —என்னும் திருத்தாண்டகப் பண்.

Devaram

திருவாரூர் (Appar)

முன்னம் அவனுடைய நாமங் கேட்டாள்

மூர்த்தி யவனிருக்கும் வண்ணங் கேட்டாள்

பின்னை யவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள்

பெயர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சி யானாள்

அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள்

அகன்றாள் அகலிடத்தார் ஆசா ரத்தைத்

தன்னை மறந்தாள்தன் நாமங் கெட்டாள்

தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே.

சுவாமிகள் , திருவாரூரில் புற்றிடங்கொள் நிருத்தரைக் காலங்களில் கும்பிட்டுத்
திருவீதிப்பணி செய்திருந்து பரவிய திருப்பதிகங்கள் பலவற்றுள் ஒன்று இத்
திருப்பதிகம் .

816. அண்ணா மலைமணன் அருமைப் பெற்றி
அடிக்கடிளம் போலும்அவர் சாற்றக் கேட்டும்
கண்ணாய என்போல்வார் கழறிச் சொன்ன
கட்டுரையைக் கட்டுரைபோல் கட்டி வைத்துஅவ்
விண்ணாய மெய்யன்உரு வெளியின் தோற்றம்
விளங்கத்தன் உள்வெளிக்கே விதும்ப லாகிப்
பெண்ணாய என்பேதை பிறர்ந் கைப்பப்
பிறமருந்தில் பேராத பித்துஉற் றுளே. 1
817. கருவண்ணாது அருளிமனக் கவலை மாற்றிக்
கண்டவர்தம் கருத்தகத்துக் கடுஞ்சாக் காட்டு
வெருஅண்ணா மெய்ஞ்ஞான வீட்டு வாழ்க்கை
விளக்கமுற விளைக்கும்உயர் வீறு சான்ற
திருவண்ணா மலைவிளக்காய்த் திகழும் தெய்வத்
திருவளர்வேங் கடமணன் செம்பொன் பாதம்
பெருவிண்ணாடு ஒருங்குதொழும் பெருமை பேசிப்
பித்தேறித் திரிவாள்ளன் பெண்அ ணங்கே. 2
818. சங்கரளன் உயிர்த்தலைவ ரமண யானேற்
சாம்போது தரிசனம்தந்து அஞ்சேல் என்ன
நின்கரமென் நெஞ்சமுற நிகழ்த்தி நின்தாள்
நிழற்கண்ணது ஆருயிர்தான் நீங்காது என்றும்
தங்குவிப்ப தாஒருசொல் உறுதி தந்தால்
தவனியாத் தனித்தேனும் கழிவேன் என்றுஉன்
மங்கலஇன் அருள்வாழ்க்கை மனத்து அடைத்தாள்
வாய்விட்டுஉன் உருவெளிக்கே மறுகு வாளே. 3
819. இரும்பாக மனம்படைத்த ஏதி லாரும்
ளரிசேர்ந்த மெழுகாக மனம் இரங்கத்
தும்பாக உடல்மெலிந்து தொன்று தொட்ட
தோழமையை மறந்தாயோ ரமணத் தோன்றல்
கரும்பாக முன்இனித்த காத லேனைக்
கடுவாக இன்றுவெறுத் தாயோ என்றுஇவ்
அரும்பாவி ஈன்றமகள் ஆவி சோர
அலமந்து தடுமாறி அரற்று வாளே. 4
820. திருக்குள்ளார் எளிதின்அவர் தெரியக் காணார்
திகைப்பிப்பார் எனப்பலதன் செவியில் கேட்டும்
உருக்கொள்ளா நின்றசிவ யோகி தன்மெய்
உருவெளியின் தோற்றம் இரண்டு ஒருகாற் கண்டே
அருட்கண்ணால் அவன்வடிவைக் கண்டாள் போல

அகலிடத்தார் ஆசார முதலே நீத்தாள்
வெருக்கொள்ளாத் தான்உயிர்க்கும் விதமும் தேருள்
விழிக்கின்றாள் என்பேதை விதிதான் என்னே. 5

821. நேதியால் எஞ்சியதன் நிஷ்டைகூடி
நிற்பார்சேர் நிர்க்குணவேங் கடனை யாரோ
தீதிலான் நன்றுடையான் சேர்ந்தார் தம்மைச்
சிறப்பிக்குஞ் சீராளன் எனலும் ஆங்கே
ஜாதிஆ சாரமெலாம் தணந்து முற்றத்
தஞ்சமாய் அவனடிக்கே அவன்பேர் சாற்றி
ஏதிலார் ஏசிடத்தன் இயல்பு கெட்டுஇவ்
ஏந்திழை ஏமாந்தழியா நிற்கின் றுளே. 6

822. காண்டலுமே கண்டவர்தம் கருத்தை முற்றக்
கவர்ந்துகொள்வான் கருத்தில்ஒரு சிறிது காதல்
பூண்டலுமே பூண்டவர்தம் புந்தி நைந்து
பொற்பழிந்து கற்பழிந்து புலம்பச் செய்வான்
மீண்டவர்தாம் ஒருத்தரும்இல் விஞ்சை வல்ல
வேங்கடன்தான் இசைத்தமொழி விநயத் தாலே
முண்டெழுபே ராசைகெழு மோகத் தீயான்
முடிகின்றாள் இவளுக்கோர் உய்தி உண்டே. 7

823. தெளிசான்ற சித்தமுறத் தெய்வக் காதல்
சிகைசான்று படர்ந்துளரியும் தேசி னொடு
கனிசான்ற கதிர்முகமும் கழலும் கண்ணும்
கடிசான்ற மலர்மார்பும் கண்ட போதே
அளிசான்ற அறவாழ்க்கை நடாத்தி வந்த
அருள்சான்ற வேங்கடன்இவ் அடியேன் பெற்ற
ஒளிசான்ற ஒவியப்பூம் பாவை தன்னை
உயிர்த்துலவு வெற்றுஅங்க மாக்கி னுளே. 8

824. கவலையறப் பேரின்பம் கனிந்து நல்கும்
கண்ணுடைவேங் கடனாகக் கயிலை நீங்கிச்
சிவனுலகத்து எழுந் தருளிச் செங்கோல் ஓச்சிச்
சிறுத்தொண்டர் தமைப்பெரிதும் சிறக்க ணிக்கும்
பவனிமிகத் தொழுதமடப் பாவை நல்லாள்
பல்லோரும் பரிதவித்து மனம்ப தைப்பத்
தவநியமச் சான்றார்போல் சருகாய் வாடிச்
சார்புஅனைத்தும் கடிந்துஉணர்வும் சாம்பி னுளே. 9

825. அஞ்சுஅவியத் தனிச்செங்கோல் அரசு செய்யும்
அதிவிரச் சிங்கக்கண் ணோக்கத் தாலே
தஞ்சவயத் தால்அடிக்கீழ்த் தவக்கோ லத்தால்
சார்பனைத்தும் துறந்துமிகத் தனித்து வாழ்ந்தாள்
விஞ்சை வையத் தால்அடைந்த வேறு பாட்டின்
மேன்மேலும் மிகமெலிவு மேவ லாலே
எஞ்சவியத் தித்துவமும் இறந்தே போமென்று
யாம்அஞ்ச இன்னும்உயிர்த்து இருக்கின் றுளே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்